

Trepte spre pământ

Adina Speranta

o mansardă aproape de cer
prinsă în pânda unui păianjen auriu
de atâtea ori am căutat evadarea
am dorit-o
dar n-am avut curajul nebunesc de a pleca

pe ziduri a înflorit bezna
însă eu n-am văzut decât cerul
în colțul drept al tavanului pata aceea murdară
e marea în fierbere străbătută de Ulisse
în celălalt se luptă demonii mei
atâția ani am stat în capcana aceasta
munții nu se privesc de sus
freamătul vieții se stinge pe caldarâmul vechi
neted de atâta vuiet
tăcere

aici prezentul miroase a mucegai cuibărit în oase
în lemn în cărți
deschide ușa și pleacă
cunoaște umilința de a fi mic

iluzia înaltului nu te salvează de ceea ce ești

adina v.

9.04.2019